

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicijska v "Katoliški Tiskarni", Vodnikove ulice št. 2.

Oznaniha (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. l. 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 214.

V Ljubljani, v torek 20. septembra 1892.

Letnik XX.

Naša logika.

Toženi smo; mi ne privoščimo „ljudstvu“ niti narodnega obstanka, niti javnopravnega razvoja, — tako trdi naši nasprotniki. Kdo pa so ti tožniki naši?

Lahko bi bilo tudi nam strgati jim krinko razlice in z mirno vestjo jim stopijo vselej udeleženci in somišljeniki prvega slovenskega katoliškega shoda kadar bi se v resnici tehtale zasluge za narod slovenski; pred narodom in pred Bogom lahko vsak čas dajo račun od svojega delovanja; pokazati imajo mnogo tudi takih del, katera so omogočila sedanjo šopirnost napredne gospode.

Vam, napredni gospodje, odgovora ne bomo dajali, vam ne bomo polagali računa, ker to bi bilo v nasprotju z dostojanstvom našim, v nasprotju s stališčem, katero zavzemamo mej narodom po vseh pravicah, in katerega se preživo zavedamo, nego da bi vaše polovičarstvo je moglo omajati.

„Vy grozny na slova“, — poprobujte na djelje.

Da, „grozni na slova“, a še to le na videz; ker besede vaše svedočijo le v vašem mojsterstvu v predrznom zavijanju. V „Slovenču“ od četrtka smo izpisali vašo zatožbo, danes ozremo se nekoliko bližje vanjo, ne sicer kakor bi od vas ali od vaših somišljenikov pričakovali preklica, marveč samo zato, da bi vas že kedaj minola slast, pošiljati tako zmedene logične kozolce na našo adres. Mi ne moremo sicer braniti, da bi ne bilo ljudi na svetu, katerim vi lahko „naprej mislite“, karkoli se vam zljubi, kateri vendarle vedno krotko tekajo za vami, a vsaj to bi vam pa radi dopovedali, da nam z zavitiimi nezmišlji imponovali — ne boste. Sedaj k stvari!

Kardinalno točko, ob kateri se zaletava „Slov. Narod“, izpišemo še jedenkrat: „Prvi slovenski katoliški shod smatra nepremeljiva načela katoliške vere kot glavni temelj javnopravnemu razvoju slovenskega naroda, in izreka željo, da bi na tej trdni podlagi složno sodelovali vsi Slovenci v težkem boju za narodni obstanek slovenskega ljudstva.“ — Težko se nam zdi, poučevati tako modre gospode, kakor so v naprednem taboru, vendar — bodi!

V imenovani resoluciji vam vsako dete, ki se pripravlja za vsprejemni izpit za gimnazije, lahko odgovori, kakšni stavkovi deli so „glavni temelj javnopravnemu razvoju“.

Cloveku ni treba imeti vseh filozofičnih sestavov v glavi, da iz te resolucije sledeče povzema: — V VI. sekciji „Katoliško-narodna organizacija“ se bavi prvi katoliški shod o tem, kako bi se najbolje „javnopravni razvoj“ slovenskega naroda pospeševal, to je, kako bi pravno stališče našega naroda v državi postalo „de iura“ in „de facto“ tako, kakoršno mora biti; da še ni tako, uvideva shod, ker govori v ravno tej resoluciji o težkem boju za — narodni obstanek slovenskega ljudstva. Tedaj treba je še boja, in sicer boja za prvi pogoj javnopravnega razvoja, — namreč za obstanek narodni, tedaj tudi za narodnost, tudi za narodni ponos, tudi za narodno samozavest. Kot temelj temu boju, kot temelj temu javnopravnemu razvoju pa smatra prvi slovenski katoliški shod nepremeljiva načela katoliške vere, iz katerih izvaja tudi narodno ravnopravnost, — slovesno jo zahtevajoč v prav tisti resoluciji.

Sedaj pa imamo pač pravo, javno vprašati: Je-li je dostojno, je-li je s čemur-koli si bode opravičeno, celemu prvemu slovenskemu katol. shodu in njegovim prijateljem podkati, da ne privoščijo „ljudstvu“ niti narodnega obstanka, niti javnopravnega razvoja? In če smo v četrtek v „Slovenču“ imenovali tako postopanje dokaz „pomanjkanja pojmov“, menimo, da smo rabili najmilejši izraz. — Nasprotniki naši radi vihte drugačno orožje proti nam. „Perfidnost“, „izdajalstvo“, „podlost“, „blaznost“ in drugi tem podobni izrazi bi morda tu rabljeni bili precéj dobro na mestu.

Komur je pojem „vera“, komur so načela „katoliške vere“, komur je pojem „katoliške zavesti“ le količjak znan, ta bo lahko spoznal, da slone vse narodnostne zahteve in tudi „narodnostno načelo“, v kolikor je opravičeno, na „naravni etiki“ in „naravnem pravu“. In to etiko, to pravo oblaženo in spopolneno brani in čuva le — katoliška cerkev. Če se bomo od zastopnikov izključljivo „narodnostnega načela“ učili pravičnosti, jo bomo slabo zadeli. Njim je „pravično“ vse, karkoli se zgodi v njihove namene; „pravična“ je tudi laž, tudi goljufija, „pravični“ so zavrtni umori, „pravične“ vstaje, „pravične“ roparske vojske, „pravično“ tudi suženje in teptanje vseh drugih narodnostij.

To je vaše „narodnostno načelo“ brez katoličanstva! Pa saj se poznamo že dolgo. Saj je vaš „Narod“, napredna gospoda, z vso silo branil leta 1870 zedinjeno Italijo, saj je branil rusko „pravičnost“ Poljakom nasproti, in le čudom se čudimo, zakaj ne brani pravic, ki si jih iz „narodnostnega načela“ izvajajo Nemci, Madjari in Italijani proti nam. Zakaj ne brani tistih plemenitih naprav, katere so naši sosede izrečno na temelju „narodnostnega načela“ ustvarili? Zakaj ne poudarja opravičenosti „Südmarke“ in blagonosnih „Schulvereine“ in „Pro patria“; zakaj tudi izrečno ne pritrjuje pravičnosti koroških Nemcev, ki tako trdno in tako složno stojé na podlagi „narodnostnega načela“?!!

Zakaj? vprašamo še jedenkrat, ker trdite v svojem zmešanem „Slov. Narodu“, da je „gotovo: kdor dandanes javnega delovanja narodovega ne izvaja tudi izrečno iz narodnostnega načela, tisti ne privošči „ljudstvu“ niti narodnostnega obstanka, niti javnopravnega razvoja.“ Mi pa pravimo, da je gotovo: kdor dandanes delovanja narodovega in njegovih pravic ne stavi na temelj katoliških načel, ta je ali — pomočnik framasonov, ali pa — revež na duhu.

Pa pogledajte delovanje narodovo zadnjih dvajset let, odkar se je pod vodstvom liberalcev izvajalo. Do malega vse korifeje v beletristiki, katere štejejo napredni gospodje za svoje, so povsod drugod imele temelj svojim proizvodom, nego li v narodnostnem načelu. Francosko-nemški idealizem, realizem in pesimizem so tisti vir in ne — Slovenstvo. V tujcih so se učili, po njih se opičili in nas pohujševali s svojim kozmopolitičnim nihilizmom. Niso zajemali iz Slovenstva niti idej, niti oblike, zato ker ne poznajo Slovenstva.

Vsak pravi slavofil se je učil pri narodu in iz njega srca je srkal življenje, ob njega svežih prsih si bodril duha; zato je pa tudi vsak pravi slavofil umeval tisto najplemenitejše in najtrdneje čuvstvo slovenskega srca, čuvstvo ljubezni do Boga in z njim skleneno živo, trdno vero, in to si stavil za temelj sebi in narodu.

Zato z vsem pravom stopimo pred slovenski svet z vprašanjem: Kje je beseda, ki naj dostojno označi tiste logične in zgodovinske nesmisle, ki vodijo „Narodove“ članke „Po prvem slovenskem katoliškem shodu“? Lahko umevamo nasprotnika in njega nasprotno prepričanje, a da bi kdo mogel zaupajoč le v neumnost svojih čitateljev na tak način napadati svojim načelom nasprotno stvar, tega do imenovanih člankov ni pojmla — naša logika.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. septembra.

Notranje dežele.

Deželni zbori. Vladna „Presse“ obsoja, da nekateri deželni zbori toliko časa potratijo z raznimi formalnostmi. Pri takih okoliščinah se v bodoče vladi ne bode moglo očitati, da ne dá deželnim zborom časa za posvetovanja o najnujnejših stvareh. Obžalovati bi pa bilo, — pravi ta list, — ko bi deželni zbor češki ne rešil deželnega proračuna in bi dovolil samo budgetni provizorij. Nam se dozdeva, da je vladnemu listu zaradi tega toliko ležeče na tem, da se reši pravočasno deželni proračun, da bi deželni zbor imel po Božiču časa, posvetovati se o razdelitvi okrajev po narodnostih, in bi ne mogel s pretvezo, da nima časa, izogniti se rešitvi te stvari. Opomin vladnega lista pač ne bode dosti izdal, ker nobena čeških strank ne želi, da bi se v zboru razpravljalo o dunajskih punktacijah.

Češko. Letos se je v Liberci v češko šolo vpisalo 60 otrok manj, nego lani, in se je zaradi tega bati, da se odpravi četrti razred. Sprva je v to šolo hodilo nad 300 otrok, ali letos samo 160. Nemci bi radi to šolo uničili in strašno delajo proti njej. Mnogi gospodarji so pretili strankam, da jim odpovedo stanovanja, ako bodo otroke pošiljali v češko šolo. Tovarnarji so tudi prepovedali delavcem, pošiljati otroke v to šolo. Magistrat je tudi vse storil, da odvrne otroke od češke šole. Mej drugim se ni razglasilo, kdaj se vpisuje v češke šole. Mnogi stariši so tako obrok zamudili. Po pretečenem obroku pa niso hoteli nobenega otroka več vpisati v češko šolo. Nemci v Liberci se že veselijo, da bode sedaj kmalu prenehala češka šola. Če se odpravi četrti razred, stariši več ne bodo hoteli pošiljati svojih otrok v to šolo. Liberški Čehi so že poslali pritožbo na deželni šolski svet in deželni odbor proti nepostavljemu postopanju liberškega magistrata in liberških Nemcev sploh proti češki šoli. Tudi v deželnem zboru pride ta stvar v razgovor.

Češka adresa. Danes so se začela posvetovanja raznih čeških strank o adresi na vladarja za stran obnovenja državnega prava. Mladočehi na vsak način hočejo še v tem zasedanju deželnega zbora predlagati adresi, tudi ko bi se ne mogli sporazumeti z drugimi češkimi strankami.

Dunaj. Po vseh avstrijskih mestih se skrbi za bolnice za silo, ko bi prišla kolera, le Dunaj ničesa ne stori. Vlada je pozvala dunajskega župana, da naj mesto poskrbi za take bolnice, ali je dobila odgovor, da mesto tega ni dolžno storiti, temveč država. Dunajčanom torej ni zadosti, da je toliko dala država za prometne naprave na Dunaju, temveč še hočejo, da bi jim zidala bolnice. Vlada bode gotovo našla pota, da dunajsko mesto prisili, da stori svojo dolžnost, ali bati se je, da bode tedaj že prepozno. Kolera je že prestopila meje avstrijske države.

Ogersko. Dne 16. t. m. je bila v Temešvaru v protestantski cerkvi napovedana božja služba za Košuta. Ko so se pa ljudje zbrali, našli so vrata zaprta. Pastor je nepridakovano božjo službo odpovedal. Je-li to storil iz lastnega nagiba ali vsled kacega višjega migljeja, nam ni znano. — Proslavljanje Košuta je ogerski vladi jako neprilichno. Ne upa se pa dosti upirati, ker je večina madjarskega

naroda naudušena za tega puntarja. Na druge narodnosti se pa sedanja vlada ne more opirati, ker neso zastopane v državnem zboru. Vlada je naročila oblastvom, da naj skušajo preprečiti gratulacijske adrese na Košuta. Najbrž pa oblastva ne bodo veliko opravila, vsaj že preprečiti neso mogla, da bi ga ne bili v Budimpešti imenovali za častnega meščana.

Vnanje države.

Kardinal Howard. Umrli je zopet jeden kardinalov, katere je imenoval Pij IX., Howard. Pokojnik je bil rojen dne 3. februarja 1829. leta od plemenitih starih v Haintonu v Angliji. Mlad je vstopil v vojaško službo, kateri se je pa kmalu odpovedal in stopil v Rimu v „Accademia dei Nobili Ecclesiastici“, v kateri je bil nekaj časa tudi Leon XIII. Pij IX. je Howarda jako cenil. Imenoval ga je za referendarja pri papeškem sodišču „Segnatura di Giustizia“ in konsultorja propagande za vzhodne stvari. 1872. leta je bil Howard imenovan za škofa in pet let pozneje za kardinala. Howard jo bil jako nadarjen mož. Govoril je tudi veliko jezikov. Poslednja leta se ni dosti slišalo o njem, ker je bolehal in te dni ga je pa smrt rešila trpljenja.

Vatikan in Srbija. Neki madjarski list je izvedel iz Rima, da se mej Vatikanom in srbsko vlado vrše pogajanja, da se osnuje katoliška škofija v Srbiji. Francija in Rusija baje delate na to, da Srbi dobe svojega katoliškega škofa. Dosedaj so bili pod dijakovsko škofijo. Škof Strosmyer je baje že dobil iz Rima nalog, da naj umakne svoje organe iz Srbije. Ob osnovi katoliške škofije v Belemgradu se ne govori prvi pot. Nam se pa vendar ne zdi prav verjetno, da bi se baš sedaj vršila pogajanja. Sedanja srbska vlada ne stoji trdno in je jako dvomljivo, če se bode obdržala, zaradi tega se tudi z njo ni lahko pogajati o tako važni stvari. Seveda je pa mogoče, da so se pogajanja že pod prejšnjo vlado začela in se sedaj nadaljujejo. Definitivno bi se pa seveda še-le dognalo, ko bode voljena nova skupščina in se bode vedelo, če se sedanja vlada še obdrži, ali pa pride druga.

Srbija. Mnogi novo imenovani liberalni uradniki se ne čutijo prav varne. V njih varstvo odpodslali so se oddelki žandarjev in vojakov. Dosedaj večjih izgrediv še ni bilo, ali bati se jih je, ko se začne volilno gibanje. Radikalci agitirajo za to, da se precej razpišejo volitve, ker se bojé, da bi s časom oslabil vspeh aleksinskega shoda in bi se mej njimi zopet pokazale razprtije. Prebivalstvo se tudi sem ter tja s tem vznemirja, da bode zaradi slabih finančnih razmer vlada napovedala bankrot. Take novice seveda razširjajo naprednjaki, kateri s tem mislijo spraviti sedanjo vlado v zadrege, radikalce pa zaradi slabega gospodarstva pri narodu pripraviti ob zaupanje. Garašanin pričakuje, da tudi zanj še pride čas in se zatorej neče zavezati niti z radikalci niti z liberalci.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 18. septembra. Ne vem, ali bi se smejal ali jezil, ko sem prečital dopisa v „Slovenskem Narodu“ in „Slovencu“, tikajoča se naše pošte. Ne vem, bi li pripisoval dopise zlobnosti, sebičnosti ali brezmiselnosti? Pa naj bode karkoli, stopimo kar reči pred lice samo ter jo bistro poglejmo.

Občinski zastop je kupil vojaško skladišče za mestno občino ter jo ponudil za pošto, ki se ima poddržaviti. Poštni nadzornik je poslopje našel kot jako pripravno v vsakem oziru, mestno prebivalstvo je bilo zadovoljno, kajti mesto bi svoje poslopje jako dobro obrnilo — vsem je bilo prav. — Pa glej, naenkrat se prikažejo dopisi v „Slov. Narodu“, v „Slovencu“, v „Laib. Ztg.“ (celó naše mirne „Dolenjske Novice“ so prinesle neko notico), ki trdijo, da je ono poslopje za pošto absolutno nepripravno. Podpisovalo in odposlalo se je celó mnogo podpisov broječa prošnja, naj se vendar ne naseli pošta v onem posloppju. Pa kako je ta prošnja podpirana?

Trdi se, da bi bila pošta tam predaleč, da je v nevarnem kraju, ker na samem, češ, da bi se lahko ropala; zatrjuje se, da ni varno poslopje radi ognja, ker je sredi med lesenimi posloppji; poudarja se, da vede tjakaj slaba poljska pot; piše se, da je od leta 1876 gnezdo „tifusu“. Pravi pa se, da bi bilo poslopje dobro za davkarijo, finančne urade, žandarmerijo; popeva se slava g. posestniku R., ki biva v Ljubljani, ker je ponudil svojo hišo, ki je bajé jako pripravna, g. poštne mu voditelju Vidcu za pošto. ...

Smešno! Novomeški zastop je iskal s poštним nadzornikom vred poslopje za pošto, mestni zastop je o tem obravnaval večkrat, a o ponudbi gosp. R. ni bilo ne duha ne sluha. Ako jo je ponudil gospodu poštne mu vodji, naj bi bil raje storil to gospodu pismonosecu Matičku; pot bi bila še krajša, kajti ta dohaja v hišo. Govoriti torej o kaki pismeni ponudbi, je neresnica.

Pa gori navedeni vzroki, kakovi so?

Pošta bi bila predaleč? V Novem Mestu, ki je tako grozno veliko, je vse daleč. Kako ne? — Omenjeno skladišče je od g. R.-ove hiše celih 200 metrov daleč. Ako ne verujete, pa merite! Do njega ima sedaj četrtnina mesta bližje, ali vsaj ne dalje, nego bi imela do g. R.-ove hiše. Razven tega se bode ravno tu zidalo proti kolodvoru, bode ravno tu najlepši prostor, ako se odpravi pokopališče, kar se bode prej ali slej zgodilo.

Poslopje je na nevarnem kraju, lahko bi se zgodil kakov vlom! Novomeščani, ali vas ni sram, da sami sebe tako grdite pred svetom? Ne, taci barab ni med nami! Pa naj bi bilo, vprašam Vas, ki ste podpisali prošnjo, ali davčni denar nima nič veljave? Vsaj pravite, da naj se napravi davkarija tam, ali morda nima davkarija več denarja, nego pošta? Mar mislite, da tatovi in roparji gredó v davkarsko poslopje s tako težkim srcem, kakor vi, ko davke nesete? Kako se smešite!

Pravite, hiša je nevarna, ker na samem: ali ste pozabili, da ste ravno zraven zapisali, da je nevarna radi ognja — — — ker je sredi med posloppji?! Res, neistina se zapleta pri vsakem koraku v prekoslovju. Resnica namreč je, da je poslopje gledé na ogenj desetkrat bolj varno, nego R.-ova hiša, a pri tem od bližnjih hiš vendar ne oddaljena čez 30 do 50 metrov.

Poljska pot pelje tjakaj! Gospoda, ko bi bila v Novem Mestu polovica potov tako pripravna, kakor je ta, bi lahko Boga hvalili; še več, ko bi imel g. R. takov dohod na svoje dvorišče, koje popisuje kot jako pripravno, lahko bi plačal samega veselja svojim prijateljem nekaj sodčkov Koslerjevega ali Aurovega piva — naj le pogleda, kadar dojde doli, v kakovo jamo se mora skozi njegova nizka vrata, da se dojde na njegovo dvorišče!

Od 1876. leta je tam ognjišče tifusu! O joj! Od 1876. leta. Ubogi revčki, ki ste za to grozno morilko v 16. letih umrli! Ubogi okrajni narednik, ki te je tifus že tolikokrat davil! Uboge sirote sodniki, priče, zatoženci, poslušalci, ki ste morali v tem legarjevem brlogu dobivati tifus skozi celo leto, ko se je popravljalo okrožno sodišče! 19. stoletje, kaj pustiš tako torturo? Mestni očetje, kje ste, da niste razkužili te strupene zalege? Pa pustimo šalo — od onega leta dalje tam ni nihče niti za tifusom niti umrl, niti zbolel!

Pa davkarija vendar le sme tje in žandarji itd. Davkarijo naj pa le pograbi tifus in magari žandarje. Kaj pa če tudi Vas prošnjike vrže ta pošast, Vas, ki bodete notri davke nosili? Vidite, kako ste smešni!

V prošnji se navaja, da imajo uradi potem do nove pošte predaleč. Gospodje, kdo Vam je dal pravico, govoriti v imenu uradov? Ti sami ne. — Nasprotno, odrekli so Vam vsako pomoč v tem kar naravnost. G. notar in eden advokatov je glasoval v mestnem odboru, naj se pošti prepusti ono poslopje, drugi advokat ni niti najmanj nasproten. Direkcija naše gimnazije je za pošto na onem kraju, okrajno glavarstvo, okrožno sodišče, državno pravdnništvo in kapitelj pa imajo do skladišča bližje nego do R.-ove hiše. Koliko uradov bi bilo za Vas, ako bi bil kateri?!

Največja dolenjska občina šmiheljsko-stopiška je bajé tudi podpisana na Vašej prošnji? Gospodje, ali je občinski pečat in pa podpis enega svetovalca občinski zastop? Kdaj je bila seja? O njej se še sanjalo ni nikomur! — Pa Vaši veliki posestniki so podpisali prošnjo. Kateri? Prešutar J., krojač M. in drugi krojač M. in posestnik, ki ima malo kočó že do okna sozidano itd., ki vse skupaj ne plačujejo par stotakov davka!

Nekaj trgovcev in obrtnikov imate res podpisanih — ali kako? Veliko jih ni niti vedelo, kaj so podpisali. Dokaz: podpisal je posestnik, ki bi imel pošto pred „nosom“, podpisal jo je N. in K. itd., ki sami pravijo, da je niso niti prebrali. Pa kdo jo je vendar sprožil, naredil? To je znano vsem: Mesto je poslopje kupilo za lepe novice. Sami ste večinoma vpili in zahtevali, da se mora kupiti. Sedaj pa tirjate, naj se ne dá za pošto; za šolo tudi ni, ker je zraven pokopališča V kaj pa naj je mesto obrne, ako bode pa prazno, kdo bode imel škodo? Ali ne mesto? Ali ne vi, ki davke plačujete? Pamet, pamet!

Nadejamo se z gotovostjo, da se nameravani naklep ne bode posrečil, marveč da dobimo kmalu v novem mestnem posloppju erarično pošto. Bog daj!

S. Koroškega, 12. septembra. (Po prvem slovenskem katoliškem shodu.) [Konec.] Pisee „Kärntner Volksblatt“-a smatra nadalje za nekako dobroto, skazano nam Slovencem, da se je volil pri linškem katoliškem shodu za podpredsednika Slovenec preč. gosp. kanonik in posl. K. Klun. Dotični „klasični“ odstavek se glasi doslovno: „Noch beim Katholikentag in Linz haben wir u. A. durch die Wahl von Slovenen und Polen in's Praesidium öffentlich und feierlich kundgethan, dass wir uns als gesamtösterreichische, nicht als eine deutschkonservative Partei betrachten, und von deutschnationalen Dingen war beim Katholikentag in Linz gar nicht die Rede.“

Posebne komentara k temu nesmislu pač ni treba! Po našem mnenju je bil katoliški shod v Lincu občeavstrijsk, ne nemško-katolišk, za kakeršnega ga smatra pl. Mannsdorff! Na občeavstrijskem katoliškem shodu gré mesto pa menda tudi še Slovencem, kajti da smo Slovenci še avstrijski, se nam bo vendar še dopuščalo — ka-li?!

Na to, kar urednik „Kärntner Volksblatt“-a dalje govori o „narodnosti“, o pomenu splošne katoliško-konservativne stranke itd., nečemo dalje odgovarjati, ker se le predobro vidi, da gospod vrednik niti sam nima dosti jasnega pojma o vsem tem, a ga navdaje tem bolj strah pred nekaterimi — višje stoječimi osebami!

A nekaj nam je še omeniti. Naš nemško-konservativni tednik v svojem slovitem članku besediči mnogo o nekem preustroju obstoječih mej, o novih deželnih skupinah itd. ter pravi doslovno: „Wir anerkennen nicht neue nationale Grenzen, die eine Aenderung der alt-österreichischen Landkarte (namentlich in Steiermark, Kärnten und Krain) voraussetzen.“ Čudom smo se čudili, prebravši te te besede. Pazno smo prečitali tri-, štirikrat slovenski original resolucij in nemško prestavo, kakor jo navaja „Volksblatt“, — o novih deželnih in „narodnih“ mejah le nismo mogli najti ni duha ni sluha! Odkod jih je nakrat vzel urednik „Volksblatt“-a?? Mora imeti pač „bistre“ oči, da vidi ob belem dnevu — strahove in da jih preganja. — kjer jih dejanski ni!

Na označeni način pisari tedaj koroški „Volksblatt“ št. 35. pod naslovom „Katholisch-national“ o prvem slovenskem katoliškem shodu.

V številki 36. objavlja „Kärntner Volksblatt“ pod istim naslovom drug članek kot „Eingesendet“, češ, da je le-ta pisan „vom Standpunkt eines Theilnehmers an den Katholikentagen in Linz und Laibach“. — Na to, da je ta članek spisan po možu, ki je bil na linškem in ljubljanskem katoliškem shodu, odgovorimo samo z nemškim pesnikom: „Die Botschaft hör' ich wohl, doch mir fehlt der Glaube!“ — Slovenskega katoliškega shoda ta mož prav gotovo ni videl, kakor kaže že pisava sama, namreč je po našem trdnem in dobro utemeljenem prepričanju zagledal drugi članek luč sveta prav v isti kovačnici, v kateri se je skoval prvi, tako, da si nasprotuje prav ena in ista oseba ter podira to, kar je sama sezidala pred osmimi dnevi. Nemec bi to imenoval „Spiegelfechtere!“

Dalje pečati se z brezbarvenim „Kärntner Volksblatt“-om zdi se nam za sedaj odveč! ??

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. septembra.

(Deželni zbor kranjski) ima jutri tretjo sejo. Na dnevnem redu so razni računski sklepi in proračuni.

(Na c. kr. nižji gimnaziji v Ljubljani) je letos sprejetih 393 učencev in sicer v I. a 74, I. b 74, II. a 45, II. b 48, III. a 40, III. b 44, IV. a 33, IV. b 35. Tolike nižje gimnazije pač ni v vsej Avstriji! Pa še več dijakov bi lahko bilo, ko bi se bila dovolila tretja vzporednica v prvem razredu. Ker se le-ta ni dovolila, se v septembrovem terminu ni nihče mogel več sprejeti za prvi razred. — Tako se slovenski mladini godi v Avstriji in sicer v kljub prisilni ljudski šoli.

(„Rodoljub“ o katoliškem shodu.) „Rodoljub“ je prinesel članek naslovljen z besedami gosp. Ant. Koblarja, spregovorjenimi na katol. shodu v šolskem odseku, ki se glase: „Ruvajte ljuliko, a pustite pšenico!“ Ta članek ves mrgoli samih neresničnih poročil o katoliškem shodu. Doslovno pa navedemo odstavek, ki bo morda celo g. Koblarju in njegovim somišljenikom-duhovnikom

odprl oči. Glasi se: „Glavni njegov (katol. shoda) namen pa je bil — kakor se je sedaj pokazalo — ta, da so se proglasili škofje kot naravni in edini poklicani politični vodniki slovenskega naroda. Z razprtimi črkami podučevalo nas je glasilo prevzvišenega knezoškofa ljubljanskega, da smo po naukih Izveličarjevih dolžni škofom kot njegovim namestnikom brezpogojne pokorščine tudi v političnih rečeh in da je izdajalec naroda, kdor tega ne stori. To pa ni res in tega nas sv. vera tudi ne uči, kajti Izveličar sam je govoril in učil, da njegovo kraljestvo ni od tega sveta, temveč od onega sveta. (To obrabljeno frazo so že celo židovsko-nemški listi kot do cela obrabljeno vrgli v kot, a sedaj jo zopet spravlja na dan narodno-napredni „Rodoljub“. Gotovo je to tudi pristno „narodno“. Op. vredništva.) Zategadelj naj tudi njegovi namestniki ne iščejo svojega kraljestva na tem svetu! Mi smo že dostikrat povdarjali, da v verskih rečeh svojim duševnim pastirjem nikdar nismo odrekli pokorščine in je tudi ne bomo (kaj pa se je takrat zgodilo, ko je pisal „Slov. Narod“, da so, hvala Bogu, minuli oni časi, ko so se ljudje z žandarmi gonili k spovedi, kot odgovor na opomnjeno dolžnost o velikonočni spovedi. Ali mar to ni verska reč? In papeževa nezmotljivost? Kako je o njej pisala nedavno omenjena dr. Vošnjakova brošurica iz l. 1873? Taka je pokorščina vaša v verskih rečeh. Op. vredništva.); v posvetnih in zlasti političnih zadevah pa poslušamo le one škofo in duhovnike, ki so naše gore listi. Posvetnih svojih v narodnem boju osivelih vodnikov pa tudi ne bodemo zametavali med staro železo. Pomisliti je treba, da imenuje škofo v sedanjih časih tudi vlada in da vlada nam Slovincem navadno ni prijazna. Pošilja torej v nas škofo, ki niso prijatelji našemu narodu in ki vsled tega tudi za naš jezik ne marajo. Ali mari niso taki škofje celovski prevzv. g. Kahn goriški prevzv. g. dr. Zorn in poreški prevzv. g. Fla p, ki preganjajo celo slovenske duhovnike vnete in navdušene za svoj narod. Ali naj spoznamo kot svojega narodnega voditelja prevzv. gosp. dr. Missio, ki je svojim hlapcem ukazal, da naj uničijo našo družbo sv. Cirila in Metoda? — Dovelj, preveč ostudnostij, žal, smo morali doslovno navesti iz „Rodoljuba“. — Tako ostudnega napada, take očitne odpovedbe pokorščine skupnim našim škofom skoro še nismo brali, kakor jo objavlja tukaj „Rodoljub“. — Sedaj ga ni več živečega slovenskega škofa med nami, katerega bi liberalni listi ne bili napadali. — O duhovnikih, ali kakor „Rodoljub“ piše „o hlapcih“, niti ne govorim, ti so po sodbi naših liberalnih listov že tako „izvržek“ med slovenskim ljudstvom. Dobri, dični, vzgledni, vzorni, plemeniti so sedaj samo še oni duhovniki, ki stojijo v vrstah napadovalcev višje cerkvene oblasti. Med škofo, katere radikalni listi blatijo dan za dnevom in katerih zato tukaj posebe ne omenjamo, uvrstil je „Rodoljub“ tudi našega metropolita, nadškofa goriškega prevzv. g. dr. Al. Zorna. Torej niti ta vladika z vso svojo občudovanja vredno krotkostjo in milobo ni več po volji našim liberalcem! Tudi ta ni prijatelj našemu narodu, tudi ta ne mara za naš jezik, tudi on preganja slovenske duhovnike vnete in navdušene za svoj narod! — Ali si moremo misliti še zlobnejšega napada? Vsi verni Slovenci, zlasti pa Slovenci in duhovniki goriški brez razločka strank morajo najstrožje in glasno obsojati tako krivično in surovo pisarjenje. Prevzvišeni naš metropolit je pozdravil telegrafičnim potom shod s prelepimi besedami: „Vsegamogočni blagoslovi delovanje prvega slovenskega katoliškega shoda, da bodo vsi Slovenci kakor enega jezika, tako enega srca v sv. veri in ljubezni.“ In ne te svoje apostolske besede, ki spričujejo o njega skrbi in ljubezni za vse Slovence, slišati mora kot odgovor prevzvišeni nadvladika goriški, da ni prijatelj slovenskemu narodu, da ne mara za njegov jezik ter da preganja duhovnike vnete in navdušene za svoj narod! Radovedni smo, kaj bodo storili oni, ki so s toliko vnemo branili čast g. L. Svetca, katere ni nihče napadel, sedaj ko je napaden naš cerkveni nadvladika, napaden brez najmanjšega vzroka, napaden kakor nekdanj Gospod z najgršim očitanjem, da ni prijatelj, torej sovražnik našega naroda! — Prepričani smo o živi katoliški zavesti Slovencev živečih v nadškofiji goriški, prepričani zlasti o vrlinah ondotne duhovščine in zato se nadejamo, da katoliška Goriška bo dala odločen odgovor na ta skrajno surovi napad!

Javna dražba gledaliških lož za slovenske predstave se je vršila danes popoldne. Dražba lož za nemške predstave se je vršila včeraj. Udeležba je bila jako živahna; vskljena cena 41 ložam je znesla 5150 gld., oddale pa so se za 9662 gld. Tako sta se oddali dve proscenijski loži za 700 gld., v 1. vrsti po 305 do 370 gld., v prizemlju vse nad 200 gld.

(Poročil) se je v soboto v Postojini g. dr. M. Pretner, odvetnik v Trstu, z gospico Minko Deklevovo.

(Poročil) se je včeraj na Bledu gosp. Gašpar Sušteršič, po domače „Bobenček“, veleposestnik in gostilničar na Glinesh pri Ljubljani, z gospodičino Elizo Klinarjevo iz Kroke.

(Učiteljska pripravnica.) V prvi razred tukajšnje učiteljske pripravnice se je oglasilo 27 učenec, v tečaj za vrtnarice 12 kandidatinj.

(Blagoslovljenje cerkve.) Dne 14. t. m. blagoslovil je mil. g. knezoškof celovski, dr. J. Kahn, krasno popravljeno cerkev oo. Dominikanov v Brežah. Cerkevne slovesnosti, ki je trajala od 7. ure zjutraj do 2. ure popoldne, udeležila se je velika množica ljudstva, mnogo duhovnikov, uradniki, razni dostojanstveniki itd. Cerkev je krasno popravljena; posebno lep je veliki gotički oltar, ki je napravljen ves iz mramorja.

(Spomenik slovaškemu vodju Hurbanu.) V Hluskem so nedavno slovesno odkrili nagrobni spomenik slavnemu slovaškemu domoljubi in pisatelju dr. Hurbanu. Pri tej slovesnosti godile so se stvari, ki v čudni luči osvitjujejo madjarsko nestrpnost. — Vkljub prepovedani slavnosti zbralo se je mnogo ljudstva. Od rodbine pokojnikove so bili navzoči trije sinovi, hči in mati-vdova. Cerkveni del svečanosti, ki se je vršil v cerkvi in ki se ni mogel zabraniti, vršil se je veličastno. Slovesno odkritje nagrobnega spomenika na pokopališču pa je bilo zabranjeno s surovo silo. Višji oblastnik došel je na lice s svojimi pomočniki in z dvajsetimi žandarji. Deset od njih je obsedlo pokopališče, drugih deset hodilo je po vasi. V mestu so z bobnom razglasili, da ne sme nikdo stopiti na pokopališče, jedino le članom pokojnikove rodovine da je svobodno v ta namen prositi dovoljenja pri načelniku. Družina Hurbanova pa, ki ni slavila samo spomina svojega očeta, marveč tudi očeta slovaškega naroda, odklonila je skupno z narodom to milost. — Po dovršeni službi božji so hitele množice na pokopališče, pa vhod na groblje bil je zabranjen po žandarmih. Nevolja je bila splošna. Jeden mož iz naroda zaklical je glasno: „Od Kristovih časov niso mrtvega stražili vojski, kakor danes našega Hurbana; toda ne, on ni mrtev, on živi v naših srcih!“ Množice so hodile okoli pokopališča, bi li mogle morda vsaj od daleč videti spomenik svojega ljubljence. A nad nje prihitel je žandar ter prepove v „ime zakona“ vsako združevanje in shajanje. V jednom kotu so stali domači z vdovo Hurbanovo, tudi njim se je ukazalo, da se odstranijo. Tedaj pa je gnjev prikupil do vrha; ljudstvo glasno oporekajoč zapušča sveti, a z nečloveško krutostjo oskrunjeni kraj v žalostnem spominu. Tako postopanje Madjare obsoja pred vsem svetom. Naj pač ne mislijo zatiraleci slovanski, da bi s takim načinom Slovaškom iz src izbrisali spomin na njih voditelja in očeta Hurbana. Prav je pogodil cerkveni govornik Leška, veleč: „Na sebi bi moral pozabiti slovaški narod, ako bi pozabil na drago ime Hurbanova.“

(Iz ormoškega okraja.) Po prav deževnih dneh nastopilo je prav lepo jesensko vreme, ki s svojim pekočim solncem osobito vinogradom prav dobro dè. Vinogradniki prorokujejo, da dobimo letos kapljico, ki se bode mogla meriti gledé izvrstnosti z letnikom 1890, ako nam bode namreč vreme do zadnjega vedno dobro služilo. Razume se samo ob sebi, da to le v onih goricah, kjer se je ob pravem času proti peronospori škropilo ter se sploh z goricami tudi gledé obdelovanja in gnojenja pravilno ravnilo. — Tudi v naš okraj se je priklatlila nadležna griža, koje žrtva je bilo že precejšnje število otrok. Pa tudi odraslim ne prizanaša. Navadno traja jeden teden ali 14 dni. Vzrok te bolezni je nezrelo sadje in premraženje želodca s premrzlo vodo

—Z.—

(Brnski škof premil. g. dr. Bauer) bil je po znani aféri v Ivančicah zoper šulferajnsko šolo imenovan častnim občanom od 55 čeških in 3 nemških mest in občin. Vrhu tega je izrazil velespoštovanemu škofu 433 čeških in 48 nemških društev svoje najodličnejše spoštovanje in udanost.

(Iz Doba) se nam poroča: Volitev župana se je vršila 18. septembra. Županom je izvoljen Boštjan Zarnik, prvim svetovalcem Franc Videmšek, poprejšnji župan, svetovalcema pa Miha Birk in Luka Grošelj. Volitev odbornikov, ki je bila 7. septembra, je bila jako živahna, da ne rečem, skoraj burna. Stali ste si nasproti dve stranki; ena bi bila rada na županski stol posadila moža, ki že dalj časa hrepeni po tej časti, druga stranka pa s tem možem iz raznih vzrokov ni zadovoljna, da bi ji županil. Posrečilo se je poslednji zaprečiti njej ne-ljubo kandidaturo, zakaj mož je dobil pri volitvi župana samo en glas izmed trinajstih. — Vreme imamo jako ugodno za poljedelstvo, večinoma lepo vmes s potrebnim dežjem, toda zdravstveno stanje ljudij pa ni posebno povoljno. Ljudje bolehalo že nekaj časa za grižo, tudi posamezni slučaji vročinske bolezni so se pokazali tu in tam. Za obema boleznima jih je nekaj pomrlo.

(Dobava volina.) Dne 18. oktobra 1892. leta, dopoldne ob 10. uri, vršila se bode pri c. in kr. intendanciji 3. voja v Gradcu javna obravnava zaradi zagotavljenja volina (lesene volne) za napolnjenje žimnic za čas do konca avgusta 1893. Približna potrebitina znaša pri vojaškem oskrbovalnem magacinu v Mariboru 345 klg., v Celoveu 500 klg., pri garnizijski bolnišnici v Gradcu 1785 kilogramov, v Ljubljani 260 klg., v Trstu 800 kg. Le pismene ponudbe vložiti je najkasneje do obravnavnega dne desete ure dopoldne pri vojni intendanciji v Gradcu. Ponudbam priložiti je tudi vzorec ponudene lesene volne, in sicer mora ponudena lesena volna biti jednaka vzorcju števil. 1. prve kranjske tovarne za leseno volno, Avg. S. M. Malyja v Belipeči. Pogojni zvezek z dne 15. septembra 1892. l., zadevajoč predstojajočo dobavo, pogleda se lahko vsaki dan pri intendanciji in ga je tudi proti plačilu 4 kr. za tiskano polo dobiti pri vsakem vojaškem oskrbovalnem magacinu, na željo tudi po pošti. Razglas gledé napominane ponudbene obravnave pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Samomor.) Dne 17. t. m. se je obesil na Suhi na Koroškem tamošnji učitelj ljudske šole, ki je bil znan kot brezverec in hud nasprotnik duhovščine. Nesrečnež je zapustil ženo s peterimi nedoraslimi otroci.

Telegrami.

Praga, 19. septembra. Kazensko sodišče je proti mladočeškemu deželnemu poslancu Podlipnemu zaradi govorov, ki jih je govoril v Nancyju, začelo kazensko preiskavo zaradi veleizdaje.

Krakovo, 19. septembra. Ustavil se je promet mej postajama Podgorce-Krakov in Podgorce-Bonarka. Po privatnih poročilih je v Krakovem do včeraj 10 ljudij umrlo za azijsko kolero.

Berolin, 19. septembra. Dve iz Hamburga došli osebi sta zboleli za kolero.

Hamburg, 19. septembra. Včeraj se je naznanilo 241 slučajev obolenja in 115 slučajev smrti vsled kolere. Bolezen malo pomaj.

Pittsburg, 20. septembra. Anarhista Bergmana, ki je ustrelil dne 23. julija intendanta Carnegijevega rudnika, je sodišče obsodilo v jedenindvajsetletno ječo in jednoletno prisilno delo.

London, 20. septembra. Shod severnoveleških združenih delavcev je sprejel resolucijo za osemurni delavnik in pa, da se imenuje posebni minister za delavske stvari.

Tuji.

16. septembra.

Pri **Maliču**: Habor; Weinberger; Suppini, Pfenigl, Zeisler, Feidenberger s soprogo, trgovci; Lipieer in Vest, potovalca, z Dunaja. — Hagenauer, trgovec s konji; Schön, uradnik, iz Trsta. — Bloch, in Deutschinger, igralec, iz Prage. — Mally, zasebnik, iz Zagorja. — Gederman, trgovec, iz Zateca. — Lienesberger iz Inomosta. — Vuletič, dijak, iz Dubrovnika. — Kolšek, notar, iz Šmarja. — Stubeo, medicinec, iz Celja. — Kirschner, trgovčeva soproga, iz Budimpešte. — dr. pl. Ducar s soprogo iz Rogatoce. — Cerlenka s soprogo in sinom z Reke. — Kovačič od sv. Lucije. — Feistritzer, hišna posestnica, iz Feldkirchen-a.

Pri **Slonu**: Ullrich; Meissl; Slatky, Weiner, trgovci, z Dunaja. — Karafiat, Massaratti, trgovci; Schebath, podravnatelj; Jesenko, gimn. profesor, iz Trsta. — Kuntacher, in Caprez, trgovci s čajem, iz Grada. — Singer, potovalec, iz Heba. — Schwimer, potovalec, iz Temešvara. — Matschek,

trgovca, iz št. Vida. — Benedek, nadučitelj, in Pechaček s hčerjo, iz Planine. — Stobitzer, zasebnik, iz Teteny-a. — Bitto, uradnik, iz Budimpešte. — Valka, inženjerova soproga, s sinom, iz Novega Mesta. — Pressl s soprogo iz Ribnice. — Mayer, podpolkovnik, s sinom, iz Celja.

18. septembra.

Pri **Južnem kolodvoru**: Wasserman, nadzornik, iz Trsta. — Šaušek iz Celja. — Pogorelec, fotografova soproga, iz Zagreba.

Pri **avstrijskem caru**: Hafner, gostilničarica, od sv. Egidija. — Rodbina Vavpetič iz Tržiča. — Močnik iz Kranja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 34 ur v 1904
opazovanja	urakomera v mm	toplomera po Celsijzu			
7. u. jut.	739.7	14.6	sl. zap.	oblačno	
19. 2. u. pop.	738.8	19.8	sl. vzh.	del. oblak.	0.00
9. u. zveč.	740.0	14.8	"	oblačno	
Srednja temperatura 16.4°, za 2.6° nad normalom					

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. septembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšeni-a. hktl.	6.20	Špeh porojen, kgr.	64
Rež.	5.04	Surovo maslo.	80
Ječmen.	4.23	Jajce, jedno	03
Oves.	2.52	Mleko, liter	10
Ajda.	6.04	Goveje meso, kgr.	64
Proso.	5.04	Telečje	58
Koruz.	4.40	Svinjsko	64
Krompir.	2.94	Koštrunovo	40
Leča.	10	Pisaneč	40
Grah.	10	Golob	15
Fižol.	8	Seno, 100 kgr.	1.60
Maslo.	94	Slama, #	1.52
Mast.	66	Drva trda, 4 kub. mtr.	7.50
Špeh svež.	56	meška.	5.20

Lovska psica

svitlo-rujave in kratke dlake, srednje velikosti, se je 18. t. m. izgubila. Ima usnjeno vratnico in marko št. 88. Pobegnila je najbrže proti Dobrovi ali Polhovemu Gradcu. 428 1

Oddati se blagovoli z dobro nagrado pri **C. Tambornino**, Kongresni trg v Ljubljani.

Zahvala.

Za jako mnogobrojne dokaze sočutja, ki so nam došli na tako dobrodejen način od strani prijateljev in znancev mej boleznijo in ob smrti našega druzga, presrečno ljubljene očeta, oziroma brata in strica, gospoda

Štefana Pogačnika,

hišnega posestnika, gostilničarja in meščana,

za lepe vene, mnogobrojno spremstvo pokojnika k poslednjemu počitku, posebno za drugi gospodov gostilničarjev, županstvu v Spodnji Šiški, slavni čitalnici, slavni požarni brambli in slavnemu veteranskemu koru ter društvu katoliških pomočnikov za gauljive žalostinke, izrekajo vsem najsrčnejšo zahvalo

429 1

žalujoči ostali.

Žalostnim sreem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da nas je zapustil iskreno ljubljani soprog, oziroma oče in brat

Franc Šiška,

kovaški in podkovski mojster,

kateri je po dolgi bolezni in mučnem trpljenju v 34. letu svoje starosti, pokrepan s sv. zakramenti za umirajočega, sinoči ob pol desetih mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rajnega se bo preneslo v sredo, dne 21. septembra 1892, ob pol 6. uri popoldne iz Marije Terezije ceste št. 6 na pokopališče k sv. Krištofu ter ondi položilo k začasnemu počitku. Nepozabnega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 20. septembra 1892.

Ivana Šiška roj. Duplihar, soproga. — Janko, sin. — Josip, Janko, brata. — Neža, Ana, sestre.

Odbor konservativnega obrtnega društva v Ljubljani javlja, da je Vsemogočni danes jutraj našega ljubega sodruga, gospoda

Franca Šiško,

kovaškega mojstra,

po dolgotrajni bolezni, previdnega s sv. zakramenti za umirajočega, k Sebi v boljše življenje poklical.

Zemeljski ostanki prerano nam umrlega bodo jutri v sredo ob 1/6. uri popoldne iz hiše žalosti Marije Terezije ceste št. 6 preneseni k počitku na pokopališče k sv. Krištofu.

Odbor uljudno vabi vse čč. gg. člane društva, naj blagovolijo se polnoštevilno spreveda udeležiti in s tem poslednjo ljubav skazati vrlému svojemu sodrugu.

Društvo bo naročilo tudi sv. mašo za umrlega, kar se bo gospodom sodrugom naznanilo svoj čas.

V Ljubljani, dne 20. septembra 1892.

Zaloga strojev in velocipedov

JAN. JAX

v Ljubljani

doslej: Marije Terezije cesta bode **od 1. okt. 1892** dalje v isti hiši, toda na Dunajski cesti (prej restavracija „Hôtel Evropa“) vis-à-vis deželni civilni bolnišnici. 413 10-4

Umrli

16. septembra. Elizabeta Zgonc, železniškega sprevodnika žena, 55 let, Dunajska cesta 35, srčna hiba.

17. septembra. Roman Hubat, gimn. profesorja sin, 1 leto, Pred Škofijo 16, eelampsie. — Jožefa Koprivo, delavčeva hči, 8 mesecev, Poljanska cesta 34, božjast.

18. septembra. Jernej Vrandić, umirovljeni učitelj, 2 let, Škofje ulice 4, marasmus senilis.

V bolnišnici:

16. septembra. Martin Perko, gostač, 58 let, jetika.

17. septembra. Anton Bukovec, kajzarjev sin, 16 let, meningitis tuberculose.

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana 1873, 1881.

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov, Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: Franc Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor: pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd. pa tudi 167 26-12

cela mašna obleka v najprilnejši obliki.

Cerkveni paramenti.

Umjeteljno vozenje.

Knjigarna

Kleinmayr-ja in Bamberg-a

v Ljubljani na Kongresnem trgu 2

priporoča svojo

415 12-7

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učiliščih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah broširane in v trdnih šolskih vezih po najnižjih cenah.

Séznamei uvedenih knjig se oddajajo zastonj.

Dunajska borza.

Dne 20. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 40 "
Zlata renta 4%, davka prosta	115 " 70 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 45 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	994 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	313 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 60 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 50 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Nemških mark 100	58 " 72 "

Dne 19. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 60 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	189 " 75 "
St. Genois srečke. 40 gld.	62 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. radečega križa srečke, 10 gld.	17 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " 20 "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	58 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2815 " 50 "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 20 "
Laških lir 100	— " — "

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4%, % gališkega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux - Bodenbacher) srebrne prioritete.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Dunajske komunalne promese

3% gld. in 60 kr. kolek.

Glavni dobitnik 200.000 gld. avstr. velj.

Tisine promese 2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitnik 100.000 gld. avstr. velj.

Obe vkupe le 6 gld. avstr. velj.

Žrebanje dne 1. oktobra!

Tisk „Kotliške Tiskarne“ v Ljubljani.